

MUG

ZINE

#4

We rijgen de dagen aaneen tot een bundel zouteloze sliertjes waar de slingers van de pluktijd hadden moeten hangen. Eruit met die energie! Wij willen poëzie! Poëzie waar de sappen ons van in de mond lopen, waar onze poriën hemelwijd van opengaan. Een overrijpe uitspattende omarming van het leven waar ons muggenbloed sneller van gaat stromen. Of toch op z'n minst een beetje jeuk.

umami

In grotten aan de kust drogen tonijnharten
wiegend aan stokken in zilte wind
delicatessen in de maak

je zet een slakkenklem op mijn tong
proeft of ik al op smaak ben

deze hitte is bitter
gejaagd spoel je alles met azijn

wie liet ooit melk gisten?
eieren begraven?

harten wiegen?

-ELFIE TROMP-

Jeugdroom

ik word geil
van deze brandende zon
de drank
de jazz

de woorden die ik schrijf
met jouw lichaam in gedachten
zweeten inkt

verspreiden mijn verlangen
alsof mijn zwarte notitieboekje
een Playboy Magazine is

in mijn tienerjaren
droomde ik van vrouwen
en poëzie
om van te houden

om te dansen
met jou

moet ik hier blijven schrijven
onder de brandende zon
totdat mijn brandblaren

met geduld veranderen
in leer voor het omslag
van onze dichtbundel

-MARK BONINSEGNA-

Godeloos drieluik

Hoe wij hier, onopgelost

begonnen als het delen van ogen, oren, mond
hoe de wereld (hard en zacht) hoe de mensen
(hard en zacht)

hoe de kikker in je ommuurde tuin terecht kwam

niet op te lossen raadsels om onschadelijke uren mee
te vullen

dat de kikker ontsnapte aan een vogel gered door
zwaartekracht

uiteindelijk voor waar/onwaar aangenomen om ons
raadsel

te laten. Dat kikkers klimmen leerden we pas
maanden later, al onherstelbaar verdiept in huid.

We voerden tijd, kostbaar als adem, ons leven uit
alibi's doorzichtig als water, gevaarlijk als gin.

We probeerden de wereld, de ander, onszelf
in woorden te vatten. Hoogtij. Stormtij.

We waren zo pril, we hielden onze scheten op.

Een wandeling strandt bij de ondergelopen dijk
voor altijd en een dag hebben we het einde

van de wereld bereikt voor altijd en een dag
hangt mijn BH aan de bol van die paal aan de trap.

Lief groet 's morgens de dingen (Ofte ode aan Ostaijen)

Dag BH aan de paal van de kapotte trap

Flotsj flap

Dag slip naast de tafel

dag sok op de tafel

dag plakkepik je was stijf

en

dag plakkepik je bent slap

slap en fleps

en ik een nat wijf

goeiendag

Daa-ag lief

Dag lief lam lijf

Dag lam lief van mijn lijf

-RUNA SVETLIKOVA-

Frans Fransen: *Madeira*

CS-HS

Een eerste voet op de eerste
tree, een tweede voet op de
eerste tree en weer terug
op het perron

Zijn moeder kijkt gecontroleerd
geamuseerd en wacht.
Driemaal herhaalt hij dit,
zo viert hij het leven.

De scheidsrechter van de tijd
fluit hem af. Nog eenmaal
de routine om, net op tijd,
af te sluiten.

Achter de nu gesloten deuren
kijkt hij gespannen naar
beneden. Op Hollands Spoor,
over vijf minuten, kan hij weer.

-WOUTER VAN HEININGEN-

dimsum

We eten gestoomd deeg
vingerafdrukken op de rand
waar de kok zijn zegen gaf
dopen wij in donkere saus

zoiets had ik ook verwacht toen ik je naakt zag
ik zocht een duim in het kuiltje van je hals
de halve maan van een nagel in je borstkas
een kras langs het deukje in je oor

ik vond niets
je was zo verdomd totaal
van jezelf

was mijn lijf maar in staat tot nieuwe dingen
de resten nemen we mee
laten het afkoelen
in een plastic tasje tussen ons in

levend in een nieuwe tijd
eten we alleen nog
waar we trek in hebben

er wachten altijd gedekte tafels
glimlachende obers
koks in de keuken

het enige wat wij hoeven te doen
is aanschuiven
en bestellen

-ELFIE TROMP-

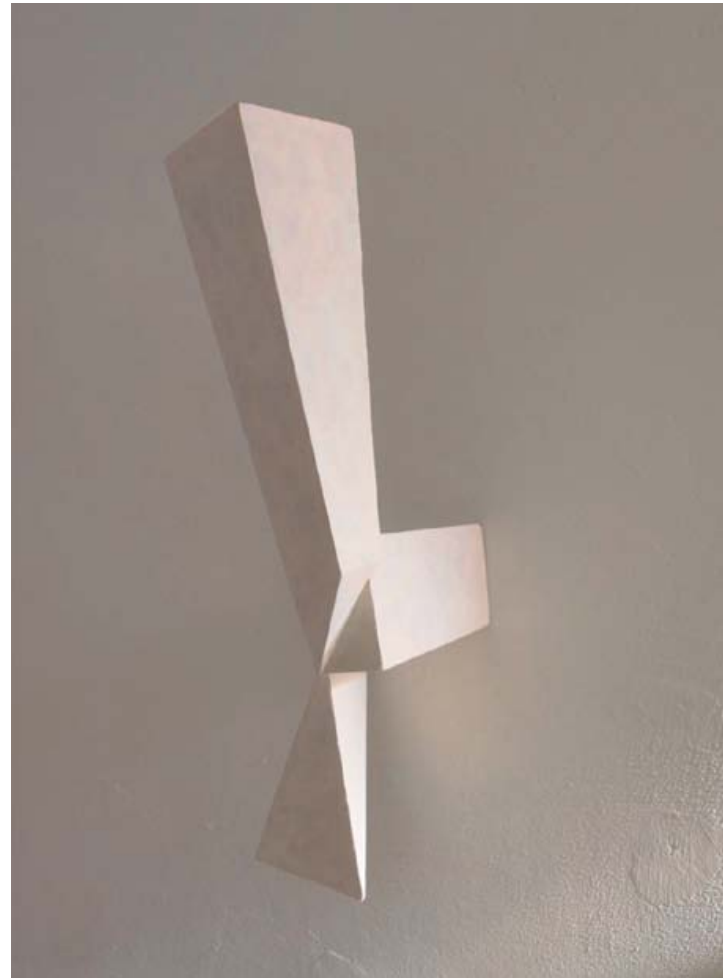
(wanneer Laura bijna in slaap valt vraag ik haar nog een keer naar een diersoort beginnend met de letter q)

ze probeert manieren te vinden om zo dicht mogelijk bij elkaar te zijn: ik maak thee voor haar, zij prikt daarna mijn brandblaren door

ze vindt dat iedereen die vlees eet bereid moet zijn om hun eigen hond te eten, ze is zo trots dat ze een diersoort met de q kent als we samen in de auto het dierenalfabet opnoemen, ze is zo zacht dat ik graag geloof dat niets haar zou kunnen indeuken

in liedjes tellen we hoe vaak de zanger ademhaalt, we lezen geen handleidingen zodat we niet weten wat er mis kan gaan, ik leg geplukte bramen als te openen knoopsgaten op haar borstkas en haar buik, als we afscheid nemen laten we vlekken achter: alles is precies zoals we hoopten dat de bedoeling was

-ELIANNE VAN ELDEREN-

Frans Franssen: Wandsculptuur-wit

alles rook naar sinaasappels

in de zomer waarin de jongen van het animatieteam
naar huis werd gestuurd door de campingbaas
ontdekte ik dat beginnende baardgroei voelt als kiwivacht
die twee gebeurtenissen stonden verder niet los van elkaar
zoals de manier waarop aanbiedingen voor konijnenkooien
onlosmakelijk verbonden is aan de stijging van
knaagdierdumpingen
langs de weg

de dagen werden steeds later donker
we vroegen een van de jongens om voor ons
Hugo te kopen in de campingwinkel
later die avond vertelde hij dat zijn grootste droom was
om zijn gezicht te vereeuwigen op zo'n plakje
figuurboterhamworst

om de beurt mochten we de laatste losse melktand van Eline
wiebelen als een potje Jenga waarbij iedereen won
ze verloor hem uiteindelijk op de bodem
van het zwembad waarin we manieren leerden
om onder onze t-shirts
bikinihesjes te verwisselen

aan het einde van de zomer reden we op
postcodeloterijfietsen
een heidebrand achterna
alleen om te bewijzen dat we niets hadden
kunnen redden

-ELIANNE VAN ELDEREN-

Vakantiedag in Tirrenia

wankelend open ik
de luiken voor het raam
en de dag

voor mijn ogen aangeboden
wordt de zee
met haar wassende kracht

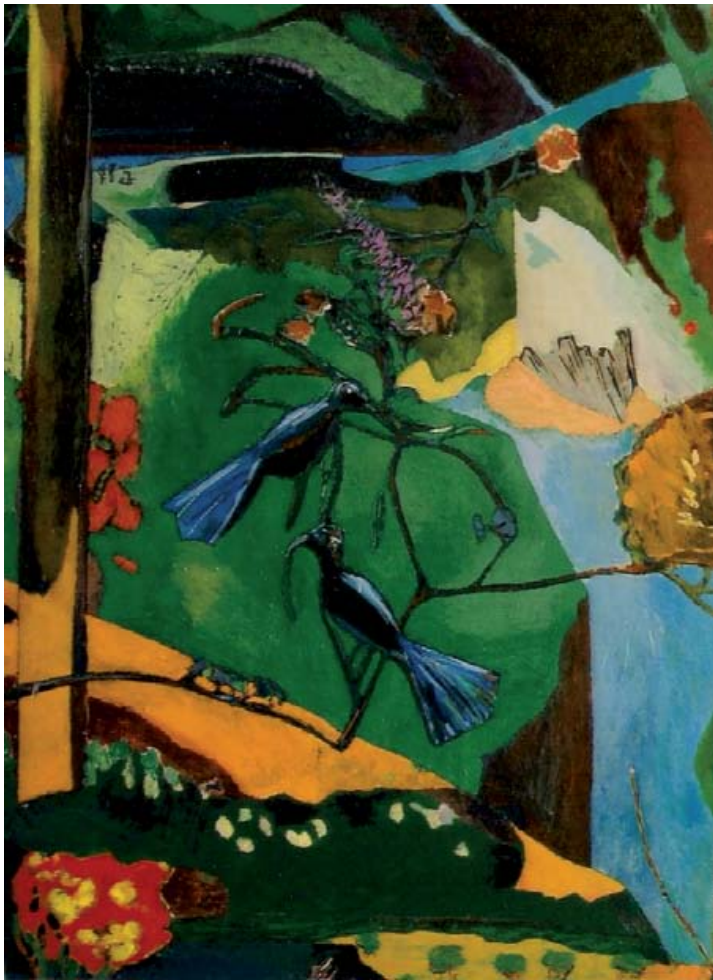
het witte strand
dat tussen ons ligt
waar vandaag hetzelfde ritueel

afgespeeld en aanbeden
door glinsterende lichamen
tatoeages
tieten ontsnapt aan zwaartekracht
en mijn bronstige
overmaatse buik

in mijn rechterhand een pen
vol poëzie
dromen
en waarheid

in mijn linkerhand een blik bier
om schoonheid weg te spoelen
om in dromen te geloven
en om fier de luiken
voor het raam te sluiten

-MARK BONINSEGNA-

Frans Franssen: *Verlaten Toren* (detail)

Nachtvlucht

Ze was een nachtdier. Na uren slapeloze draaiballetten en trompetten in haar hoofd hield ze de saaie kamer voor gezien. Ze opende het raam. Rumoer kwam van buiten en maakte haar onzeker en bang, maar ze stapte over de rand, aarzelde even en liet zich achterovervallen. Wild fladderend in haar val, sneller en sneller tollend richting de glanzende straat. De grond werd nooit bereikt. Ze zweefde rondjes boven de stad en Kytman hield haar gezelschap met zijn kriebelige trompetgeschal. Het was alsof hij haar billen streelde, ze voelde hoe hij haar dichter tegen zich aantrok, zijn verenkleed opstak en haar onder zijn vleugels nam. Ze wilde geborgen zijn, niet eenzaam. Waar ze ook was nam ze een natuurlijke eenzaamheid mee, een afstand van de wereld.

Fragment uit: *Het luchtledige*

-MARIE-ANNE HERMANS-

je mond is een warm bad
vol speelgoedeendjes
van zoet en zout en
geurend gras

 @Luule

Colofon

Bijdragen: Elfie Tromp, Mark Boninsegna, Runa Svetlikova, Elianne van Elderen, Frans Franssen, Marie-Anne Hermans, Wouter van Heiningen

MUGzine is een schrift vol poëtische vluggertjes. Voor mensen die wakker liggen van onzichtbare olifanten die door de kamer stampen. Voor wie poëzie wil horen in het zoemen van een mug. MUGzine verschijnt ook op www.mugzines.nl.

© MUGzine is een uitgave van Poetry Affairs en MUGbooks

Grafisch ontwerp: BRRT (info@brrt.nl)

4 | 2020